

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupen Mgr. Veronikou Křesťanovou, advokátkou
se sídlem Škroupova 957/4, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2024, č. j. KUKHK-32307/DS/2024-3
DV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí (dále jen „správní orgán I. stupně“ či „městský úřad“) ze dne 10. 9. 2024, čj. MUKO-86055/2024-ds

(dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění platném ke dni spáchání přestupku (dále též „*zákon o silničním provozu*“), kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 uvedeného zákona nezajistil, aby při užití vozidla tovární značky NISSAN, registrační značky X (CZ), byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, konkrétně tím, že dne 5. 10. 2023 v 23:44 hod. v obci Lípa nad Orlicí, silnice I/11, směr Kostelec nad Orlicí, výjezd, pruh 1, na pozemní komunikaci č. I/11 v úseku mezi domy č.p. 125 a č.p. 127 (GPS: 50°8.385800'N 16°5.973800'E), nezjištěný řidič při řízení uvedeného vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, kdy po odečtení toleranční odchylky měření byla tomuto vozidlu naměřena rychlost v daném úseku 55 km/h. Rychlost jízdy byla změřena automatizovaným technickým prostředkem typu UnicamVELOCITY4, používaným bez obsluhy. Tímto jednáním nezjištěný řidič předmětného vozidla porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, dle kterého v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h.

2. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a proto nesprávné.
4. Uvedl, že správní orgán I. stupně nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž porušil ustanovení § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). Žalovaný uvedené pochybení nenapravil, ztotožnil se s právním názorem správního orgánu I. stupně a řádně se nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Proto své námitky opakuje i v rámci podané žaloby a zcela na nich trvá.
5. Žalobce namítá, že v rámci správního řízení nebylo dostatečně prokázáno, že k údajnému prvotnímu jednání – překročení rychlosti vůbec došlo a že s ohledem na materiální stránku přestupku (ve vztahu k překročení rychlosti) se vůbec jedná o přestupek. Pokud by neexistovalo žádné prvotní porušení dopravních předpisů (překročení rychlosti) pachatelem přestupku, nemohla by existovat ani následná odpovědnost provozovatele vozidla.
6. Žalobce tak setrvává na svém stanovisku, že správním orgánem popisované jednání – překročení rychlosti, nebylo dostatečně prokázáno a jsou dány pochybnosti o správnosti měření.
7. Uvedl, že správní orgány k námitce správnosti měření odkazovaly na dokumenty vztahující se k měřicímu zařízení, veřejnoprávní smlouvu a úsek, kde je možné měření provádět. Z obsahu správního spisu však není zjištělné, kde konkrétně se nachází měřící zařízení (nejsou známy jeho přesné souřadnice). Fotografie z měření nejsou dle žalobce příliš průkazné - na první a třetí fotografii se nedá identifikovat bez dalšího vozidlo, čitelná je jen registrační značka, ale typ vozidla nikoliv. Z druhé fotografie měřícího zařízení by se dle žalobce dalo vyčíst, že jde o vozidlo Nissan, ale není příliš čitelná registrační značka. Zpochybnil i kvalitu fotografií. Z uvedených důvodů žalobce považuje měření za vadné a neprůkazné.

8. Dle žalobce nejsou naplněny všechny znaky přestupku překročení rychlosti, k místu spáchání údajného přestupku nejsou dostatečné důkazy, správní orgán I. stupně se v odůvodnění svého rozhodnutí téměř nezabýval materiální stránkou přestupku. Pouze popsal, co je materiální stránka přestupku s tím, že pokud již došlo k překročení maximálně dovolené rychlosti v daném místě, tak byla automaticky naplněna i materiální stránka přestupku. To je dle žalobce v rozporu s ustálenou judikaturou. Nedostatečné vypořádání se s materiální stránkou přestupku nenapravit ani žalovaný. Ten pouze obecně uvedl, že dané místo je frekventované, vyskytuje se tam větší množství motorových vozidel, pohyb chodců, příp. cyklistů. Žalobce ve svém odvolání uváděl, že k údajnému překročení rychlosti došlo až za přechodem pro chodce a v nočních hodinách, že v daném místě a údajném čase měření je na uvedené pozemní komunikaci běžně klid, žádný provoz a ani další účastníci silničního provozu (např. chodci, cyklisti), kdy při jízdě „jen“ o 5 km/h a více, nemohla společenská škodlivost dosahovat takové míry, aby byla naplněna materiální stránka tohoto přestupku. Uváděl i konkrétní judikaturu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008-45), která se posuzováním materiální stránky přestupku zabývá a kterou žalovaný pomíjí. Ve správním spisu jakékoliv důkazy k prokázání naplnění materiální stránky přestupku chybí.
9. Žalobce setrvává na tom, že pokud došlo k překročení rychlosti o 5 km/h na rovném přehledném úseku, téměř u konce obce, navíc v 23:44 hod., tedy v pozdních večerních hodinách, kdy v místě údajného přestupku se nenachází žádný přechod pro chodce (ten byl již dávno za daným vozidlem) a je zde pouze jeden dům, nikoliv početná zástavba, nemohlo uvedené jednání dosáhnout takové společenské nebezpečnosti, aby se jednalo o přestupek. Nebyl porušen ani ohrožen zájem společnosti na dodržování pravidel silničního provozu. Správní orgány se uvedenými okolnostmi nezabývaly. V tomto směru žalobce odkázal na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 104/2008-45, podle kterého: *„Samotná skutečnost, že řidič vozidla v provozu na pozemní komunikaci sice překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou právním předpisem nebo dopravní značkou, nicméně rychlost jeho jízdy se hranici nejvyšší dovolené rychlosti blížila, sama o sobě nepostačuje pro závěr o tom, že nebyla naplněna materiální stránka (§ 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 citovaného zákona. Měla by však vést správní orgán k tomu, aby na materiální stránku tohoto jednání zaměřil svou pozornost, neboť je třeba posoudit, zda zde nejsou další pro věc relevantní okolnosti, které by teprve ve svém souhrnu takový závěr odůvodňovaly.“* Žalobce zopakoval, že správní orgán I. stupně žádným důkazem nedoložil svoji argumentaci, že v blízkosti překročení rychlosti se nachází přechod pro chodce. Dle žalobce se přechod pro chodce s odkazem na mapy.cz nachází až za údajným místem spáchání přestupku překročení rychlosti. Žalovaný tuto námitku nevypořádal.
10. K otázce ukládání správního trestu provozovateli vozidla za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2023, čj. 8 As 79/2022-30, v němž je uvedeno, že správní orgán přihlíží i k individuální závažnosti konkrétního přestupku, vyplývající ze způsobu a okolností jeho spáchání či jeho dopadů. Závažnost porušení povinnosti podle § 10 odst. 3 citovaného zákona ovlivňuje i to, v jaké míře nebyly řidičem vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedené závěry nereflktují.

11. Žalobce má s ohledem na výše uvedené za to, že správním orgánem I. stupně mělo být řízení o přestupku zastaveno, a to z důvodu, že předmětné jednání nevykazuje znaky přestupku, případně, že mu nebyl přestupek dostatečně prokázán. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a přiznání nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Shrnl, že v posuzovaném případě neznámý řidič svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy při řízení motorového vozidla registrační značky 6B55604 překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h o 5 km/h, kdy toto jednání nepochybně vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, zákona o silničním provozu a jednáním řidiče nebyla způsobena dopravní nehoda. Porušením tohoto právního předpisu došlo k naplnění všech znaků zákonem definované skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kdy provozovatel vozidla porušil svou povinnost podle § 10 odst. 3 citovaného zákona tím, že nezajistil, aby při užití motorového vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, tedy formální stránku spočívající v naplnění skutkové podstaty uvedené v platném právním předpise i materiální stránku spatřovanou ve společenské nebezpečnosti.
13. Materiální znak přestupku byl naplněn tím, že řidič svou rychlou jízdou ohrozil bezpečnost provozu na pozemní komunikaci v obci. Nastavení rychlostních limitů má své opodstatnění právě proto, aby nedocházelo při běžném provozu a za předpokladu dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích k ohrožování života, zdraví a majetku účastníků silničního provozu.
14. Uvedl, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila, žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A) Skutkový stav věci:

16. Žalobce je provozovatelem vozidla tovární značky NISSAN, registrační značky X (dále jen „vozidlo“).
17. Dne 5. 10. 2023 v 23:44 hodin v obci Lípa nad Orlicí, silnice I/11, směr Kostelec nad Orlicí, výjezd, pruh 1, na pozemní komunikaci č. I/11 v úseku mezi domy čp. 125 a čp. 127 (GPS: 50°8.385800'N 16°5.973800'E), nezjištěný řidič při řízení vozidla překročil nejvyšší

dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, o méně než 20 km/h, kdy automatizovaným technickým prostředkem typu UnicomVELOCITY4, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 58 km/h, což po odečtení toleranční odchylky měření (± 3 km/h při rychlosti jízdy do 100 km/h), je rychlost 55 km/h, tedy o 5 km/h více, než je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Jedná se o úsekové měření a naměřená rychlost je průměrnou rychlostí vozidla v měřeném úseku.

18. Součástí spisové dokumentace je „Oznámení o podezření ze spáchání přestupku“ ze dne 5. 10. 2023, od Městské policie Kostelec nad Orlicí; Ověřovací list č. 8012-OL-70696-22 silničního rychloměru UnicomVelocity 4, v. č. CAM22000331, s platností ověření do 8. 11. 2023; Veřejnoprávní smlouva č. 28/2021 uzavřená mezi Městem Kostelec nad Orlicí a obcí Lípa nad Orlicí s přílohami. Fotodokumentace - 3 snímky z měření radarem, opatřené bílým textem, z nichž lze vyčíst registrační značku měřeného vozidla, typ vozidla, přesné místo měření - GPS souřadnice: 50°8.385800'N 16°5.973800'E, rychlost jízdy vozidla, max. dovolenou rychlost jízdy v úseku, směr jízdy. Dále je ve spise protokol o ověření vozidla registrační značky X.
19. Správní orgán I. stupně zaslal dne 9. 10. 2023 žalobci výzvu dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k uhrazení určené částky ve výši 600 Kč, splatné do 15-ti dnů ode dne doručení, včetně řádného poučení a případného sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Písemnost byla žalobci doručena fikcí dne 23. 10. 2023. Žalobce na uvedenou výzvu nereagoval. Správní orgán I. stupně tím ve smyslu § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Usnesením ze dne 10. 4. 2024 oznámení o přestupku ve smyslu § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky odložil s odůvodněním, že nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
20. Správní orgán I. stupně vydal dne 10. 4. 2024 příkaz, který byl žalobci doručen dne 19. 4. 2024. Žalobce proti němu podal včasný odpor včetně oznámení o převzetí právního zastoupení. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 29. 4. 2024 vyrozuměl žalobce o ukončení dokazování a současně ho dle § 36 odst. 3 správního řádu poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dne 30. 4. 2024, dále ho poučil o právu požádat o nařízení ústního jednání (§ 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). Písemnost byla zmocněnci žalobce doručena dne 30. 4. 2024. Téhož dne proběhlo seznámení s podklady rozhodnutí za účasti zmocněnce, kterému správní orgán zaslal e-mailem fotodokumentaci (snímky z měření rychlosti). Dne 10. 5. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření žalobce k věci a k podkladům rozhodnutí.
21. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 24. 5. 2024 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce proti němu brojil odvoláním. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 8. 2024, čj. KUKHK- 21809/DS/2024-3 DV, zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro procesní pochybení (nevyrozuměl žalobce o záměru provést dokazování mimo ústní jednání dle § 51 odst. 2 správního řádu, nebyl pořízen protokol o dokazování mimo ústní jednání) a věc mu vrátil k novému projednání.
22. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 22. 8. 2024 vyrozuměl žalobce o provedení dokazování mimo ústní jednání dne 9. 9. 2024 v 10:00 hod. a současně ho dle § 36

odst. 3 správního řádu poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v uvedeném termínu, dále jej poučil o právu požádat o nařízení ústního jednání dle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dne 9. 9. 2024 proběhlo dokazování mimo ústní jednání a seznámení s podklady rozhodnutí za účasti zmocněnce žalobce, o čemž byl pořízen protokol (v něm jsou uvedeny všechny podklady pro rozhodnutí – viz bod 18. tohoto rozsudku, včetně veřejnoprávní smlouvy č. 28/2021 a dokumentu „Určení místa na pozemní komunikaci v Lípě nad Orlicí k měření rychlosti motorových vozidel Městskou policií Kostelec nad Orlicí v roce 2023, ze dne 19. 12. 2022“ s popisem a plánkem umístění měřičů v lokalitě Lípa nad Orlicí I/11 – oboustranně). Téhož dne bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření žalobce k věci a k podkladům rozhodnutí.

23. Dne 10. 9. 2024 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo zmocněnci žalobce doručeno datovou schránkou dne 17. 9. 2024.
24. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.

B) Právní úprava a posouzení věci soudem

25. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
26. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Tato odpovědnost je objektivní (§ 125f odst. 3 citovaného zákona) a nevyžaduje zavinění. Provozovatel se může odpovědnosti zprostit pouze v případech uvedených v § 125f odst. 6 uvedeného zákona (*prokáže-li, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou registrační značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel, již bylo následně vyhověno*), což v projednávaném případě nenastalo.
27. Žalobní námitka týkající se pochybností o správnosti měření není důvodná. Ze správního spisu soud ověřil, že měření bylo provedeno automatizovaným technickým prostředkem UnicamVELOCITY4, který byl v době měření řádně ověřen Českým metrologickým institutem. Místo měření bylo určeno Policií ČR dle § 79a zákona o silničním provozu (dokument ze dne 19. 12. 2022) a bylo zveřejněno na webových stránkách města Kostelec nad Orlicí. Měření probíhalo na základě veřejnoprávní smlouvy č. 28/2021 mezi městem Kostelec nad Orlicí a obcí Lípa nad Orlicí.
28. Žalobce namítá, že není zřejmé, kde konkrétně se nacházelo měřicí zařízení (nejsou známy jeho přesné souřadnice). Ani tato námitka neobstojí, neboť místo měření bylo řádně určeno, popsáno (jednak v oznámení o podezření ze spáchání přestupku, dále ve výrokové části vydaného příkazu včetně uvedení GPS souřadnic, v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí) a doloženo v souladu se zákonnými požadavky. Měřicí zařízení bylo umístěno na silnici I/11 v obci Lípa nad Orlicí, konkrétně v úseku mezi domy č.p. 125 a č.p. 127. Měřený úsek (v délce 360 m) je na místě označen referenčními čarami na vozovce. Ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí i v napadeném rozhodnutí jsou uvedeny přesné GPS souřadnice místa měření: 50°8.385800'N, 16°5.973800'E.
29. Součástí správního spisu je fotodokumentace, která zachycuje vozidlo při vjezdu a výjezdu z měřeného úseku. Fotografie obsahují údaje o čase, místě, směru jízdy, rychlosti,

vzdálenosti, registrační značce a typu vozidla a GPS souřadnicích. Tyto důkazy potvrzují, že měření proběhlo na přesně určeném místě. I když jsou fotografie černobílé a focení bylo prováděno v noci, na dvou fotografiích je zřetelná a čitelná registrační značka vozidla, vozidlo je identifikovatelné a údaje o rychlosti, vzdálenosti a čase jsou zřetelně uvedeny. Na třetí fotografii lze rozpoznat typ vozidla, vodorovnou bílou čáru na vozovce a dále je zřetelně viditelná osoba řidiče držící v ruce kelímek, což potvrzuje přítomnost řidiče ve vozidle. Všechny fotografie ve svém souhrnu bezpečně identifikují vozidlo, jehož provozovatelem je žalobce. Nad rámec uvedeného lze ověřit i z webu google.maps.cz, že dané místo úsekového měření rychlosti se nacházelo v zastavěné a obydlené části obce, kde je viditelný přechod pro chodce i autobusové zastávky po obou stranách silnice. Správní orgán I. stupně tedy postupoval v souladu se zákonem, měření bylo provedeno zákonným způsobem (v prvostupňovém rozhodnutí je postup měření včetně důkazů podrobně popsán).

30. Stěžejní žalobní námitka se týkala nenaplnění materiální stránky přestupku.
31. Materiálním znakem přestupku je společenská škodlivost činu. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) vymezuje přestupek na základě materiálně-formálního pojetí jako společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 citovaného zákona).
32. Všechny uvedené znaky musí být naplněny současně, aby správní orgán mohl dovodit odpovědnost za přestupek. Oproti trestnému činu je však míra společenské škodlivosti přestupku méně závažná. Ačkoli zákon o odpovědnosti za přestupek nevymezuje pojem společenské škodlivosti, považuje se za ni ve smyslu § 3 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek i nadále porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. též VETEŠNÍK, Pavel. § 5 [Přestupek]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2020, s. 43.).
33. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 31. 12. 2023), se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.
34. Zákon o silničním provozu v citované skutkové podstatě stanoví přestupkem jednání, které již dosahuje v běžně se vyskytujících případech požadované společenské škodlivosti. V projednávané věci by nedošlo k naplnění materiálního znaku přestupku a jednání by nebylo možné považovat za přestupek tehdy, pokud by přítomnost dalších významných okolností vyloučila porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu společnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45).
35. Krajský soud shledal, že projednávaný případ nevykazuje takové okolnosti, jež by snižovaly, ba dokonce vylučovaly společenskou škodlivost jednání řidiče vozidla (jehož provozovatelem je žalobce), který překročil v obci nejvyšší dovolenou rychlost jízdy o 5 km/h.
36. Překročení rychlosti v obci o 5 km/h je objektivně nebezpečné, zejména v místě s přechodem pro chodce, autobusovými zastávkami a pohybem osob k vlakové zastávce (viz

odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na straně 7). I když v nočních hodinách lze předpokládat minimální pohyb chodců, jejich přítomnost nelze zcela vyloučit. V noci jsou navíc zhoršeny i rozhledové podmínky, což také ohrožuje bezpečnost případných chodců. K ochraně bezpečnosti silničního provozu v obci proto zákon o silničním provozu stanoví rychlostní limit na 50 km/h. Bezpečí účastníků silničního provozu a ostatních osob vyskytujících se v blízkosti silniční komunikace lze považovat za veřejný zájem. Je přitom všeobecně známou skutečností, že se reakční doba i brzdná dráha vozidla s jeho vyšší rychlostí výrazně prodlužují. Řidič výše uvedeného vozidla, jehož provozovatelem je žalobce, ohrozil bezpečnost ostatních účastníků silničního provozu. Zákon přitom nevyžaduje, aby správní orgán v každém jednotlivém případě identifikoval konkrétní ohrožené osoby či majetek. Skutková podstata projednávaného přestupku ani jiná ustanovení zákona o silničním provozu nevyžadují prokázání zvýšeného výskytu chodců v daném čase a místě apod., jak se toho dovolává žalobce.

37. V projednávaném případě správní orgány při posuzování společenské škodlivosti zohlednily individuální okolnosti věci, výslovně hodnotily místo spáchání přestupku – frekventovaná silnice I/11 v obci Lípa nad Orlicí (lze ověřit z webu [google.maps.cz.](https://www.google.cz/maps)), čas spáchání – noční hodiny, kdy jsou zhoršené rozhledové podmínky, dopravní infrastrukturu – přechod pro chodce, autobusové zastávky, komunikace k vlakové zastávce, míru překročení rychlosti – o 5 km/h nad zákonný limit. Z těchto okolností dovodily, že uvedené jednání bylo společensky natolik škodlivé, že naplňuje všechny znaky přestupku, včetně materiálního znaku. Krajský soud ve shodě se žalovaným nepřipouští žalobcovu bagatelizaci skutečnosti, že došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti „jen o 5 km/hod.“ Nejvyšší správní soud v rozsudku čj. 5 As 104/2008-45 (na který odkázal i žalobce), uvedl, že i mírné překročení rychlosti může naplnit materiální znak přestupku, pokud porušuje zájem společnosti na bezpečnosti silničního provozu a že samotná nízká míra překročení rychlosti není důvodem pro vyloučení odpovědnosti. Obdobně i v rozsudku ze dne 27. 9. 2012, čj. 1 As 118/2012-23, Nejvyšší správní soud uvedl, že materiální stránku přestupku je nutno posuzovat vzhledem k nejvyšší povolené rychlosti stanovené zákonem, nikoli k míře překročení. Překročení rychlosti v obci je přestupkem, pokud porušuje chráněný zájem společnosti, a tím je zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a s tím spojená ochrana života, zdraví a majetku účastníků silničního provozu. Žalobní námitka o nenaplnění materiální stránky přestupku je nedůvodná.
38. Žalobce dále namítal, že správní orgány při ukládání správního trestu nepřihlédly k individuální závažnosti přestupku a nerespektovaly rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 79/2022-30. Podle žalobce měl správní orgán zohlednit konkrétní okolnosti případu a individuální charakter přestupku. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně (I. žalovaný) při ukládání trestu přihlédl ke všem relevantním okolnostem. V rozhodnutí výslovně hodnotil místo spáchání přestupku (frekventovaná silnice I/11 v obci Lípa nad Orlicí), čas spáchání (noční hodiny se zhoršenými rozhledovými podmínkami), dopravní infrastrukturu (přechod pro chodce, autobusové zastávky, komunikace k vlakové zastávce), míru překročení rychlosti (o 5 km/h nad zákonný limit). Na základě těchto skutečností správní orgán uložil pokutu ve výši 1 500 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu účinného v době spáchání přestupku. Tím respektoval zásadu individualizace trestu a přiměřenosti sankce ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Krajský soud se s uvedeným posouzením a odůvodněním uložené sankce ztotožnil.

39. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a ani z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. června 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně